

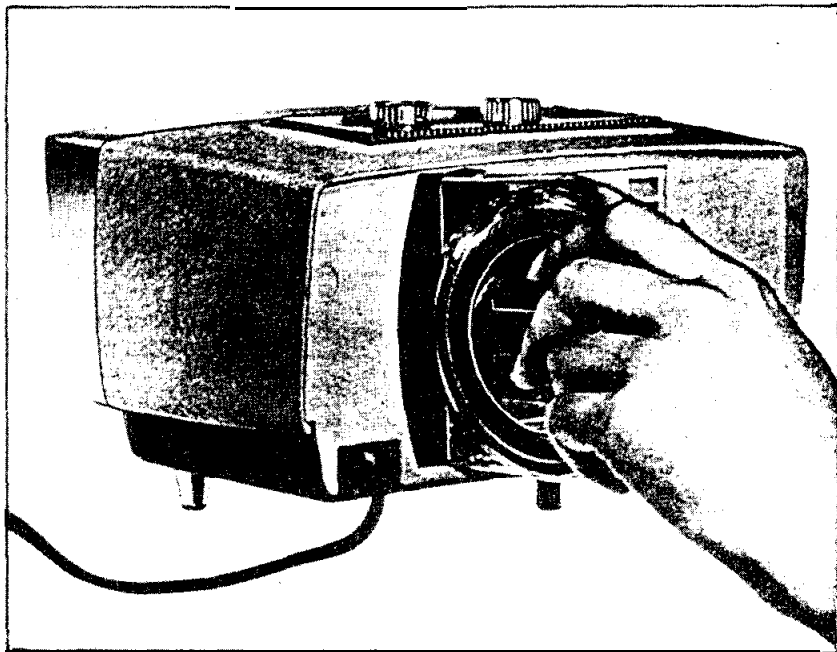
บทที่ 11
เครื่องฉายภาพยนตร์ฟิล์มกลัก
Cartridge Projectors

เครื่องฉายภาพยนตร์ฟิล์มหลัก

Cartridge Projectors

ภาพยนตร์อีกประเภทหนึ่งที่ได้ถูกปรับปรุงนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะในวงการศึกษา นอกจากจะมีขนาดเล็กแล้วยังสะดวกในการพกพา สะดวกในการนำมาใช้ ราคาถูก ภาพยนตร์ประเภทนี้เป็นภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นจากฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 8 มม. ส่วนสำหรับเครื่องที่ใช้ฉายจะต้องเป็นเครื่องที่ผลิตขึ้นมาเป็นพิเศษซึ่งจะนำมาใช้ฉายกับฟิล์มที่บรรจุสำเร็จภายในกล่องหรืออาจสามารถเรียกภาพยนตร์ประเภทนี้ว่า "ภาพยนตร์ฟิล์มลูป" (cartridge loop)

ลักษณะของภาพยนตร์ฟิล์มลูป จะใช้ฟิล์มขนาด 8 มม. ถูกบรรจุเป็นม้วนอยู่ภายในกล่อง หรือเรียกว่าอยู่ใน "คาร์ทริดจ์" (Cartridges) ซึ่งมีขนาด 10 x 9 x 3 เซนติเมตร ฟิล์มจะถูกบรรจุม้วนภายในโดยจะเชื่อมหัวฟิล์มกับท้ายฟิล์มติดเข้าด้วยกัน ดังนั้นในการนำไปฉายดู ฟิล์มจะเคลื่อนที่ไปจนหมดม้วนแล้วก็จะเริ่มต้นใหม่อย่างไม่รู้จบวนไปเรื่อยๆ จนกว่าผู้ใช้จะหยุดการฉายโดยไม่ต้องกรอฟิล์มกลับ หรือในขณะที่ฉายอยู่ผู้ใช้สามารถหยุดการฉายตอนใดตอนหนึ่งได้ เพื่อต้องการที่จะศึกษาในตอนนั้นโดยเฉพาะ สำหรับเครื่องฉายฟิล์มลูปจะเป็นเครื่องฉายโดยเฉพาะซึ่งมีขนาดเล็กกว่าเครื่องฉายภาพยนตร์ขนาด 8 มม. ทั่วๆไป เวลาในการฉายจะใช้เวลานานมากคือประมาณ 4 นาที ถึง 30 นาที จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ในวงการศึกษา มาก โดยเฉพาะการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มขนาดเล็กๆ

บริษัทเทคนิคคัลเลอร์ "Technicolor" แห่งสหรัฐอเมริกาได้ประดิษฐ์เครื่องฉายและฟิล์ม
ลู่ฟในปี ค.ศ. 1960 ซึ่งใช้ชื่อในขณะนั้นว่า "Instant Movie" และ "Magicartridges" ในการ
ประดิษฐ์ในครั้งนั้นมีจุดประสงค์เพื่อนำไปใช้สำหรับครอบครัว "Home Movie" เป็นลักษณะ
กระเป๋าหิ้ว ในขณะนั้นได้รับความนิยมจากประชาชนเป็นจำนวนมาก

ต่อมา นักการศึกษาชาวอังกฤษได้เกิดความคิดว่าควรที่จะนำภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟมาใช้
ในห้องเรียน และเครื่องฉายควรที่จะอยู่ด้านหลังของจอเพื่อที่จะให้สามารถฉายได้ในห้องที่มี
ความสว่างได้ จากความคิดดังกล่าว บริษัทเทคนิคคัลเลอร์ในกรุงลอนดอนประเทศอังกฤษ จึง
ได้ผลิตเครื่องฉายฟิล์มลู่ฟที่สามารถฉายภาพมาทางด้านหลังจอเมื่อปี ค.ศ. 1961 และตามโรงเรียน
ในประเทศอังกฤษได้สั่งซื้อเครื่องฉายฟิล์มลู่ฟไปใช้กันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งทางบริษัทได้
ผลิตภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวต่างๆตามหลักสูตรของการเรียนการสอนในโรงเรียนด้วย ดังนั้น
ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟจึงเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ความนิยมในการใช้ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟในวงการศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น ได้มีการผลิตเป็น
ส่วนใหญ่ในประเทศอเมริกา อังกฤษ และนอกจากนี้ยังมีการผลิตขึ้นมาบ้างในประเทศญี่ปุ่น
รัสเซีย ออสเตรเลีย แคนาดา ลาตินอเมริกาน อิสราเอล เลบานอน อินเดีย เป็นต้น ส่วนการผลิตก็
ไม่แตกต่างอะไรกับการผลิตภาพยนตร์ 8 ม.ม.โดยทั่วไป แต่ถ้าต้องการให้ภาพมีคุณภาพ
มากๆโดยเฉพาะนักถ่ายภาพยนตร์มืออาชีพแล้ว มักจะใช้วิธีการผลิตจากภาพยนตร์ขนาด 16
ม.ม. หรือ 35 ม.ม. จากนั้นนำไปพิมพ์ลงบนฟิล์มขนาด 8 ม.ม. ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะได้ภาพที่
ปรากฏชัดเจน สีสดใส เป็นที่น่าพอใจกว่า แต่การลงทุนก็คงสูงไปด้วย

ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟได้มีการนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในโรงเรียนทุกๆสาขา ใน
ประเทศอังกฤษยังคงนิยมใช้ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ 8 ม.ม. เป็นส่วนใหญ่ ส่วนในประเทศอเมริกา
ถือว่าภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟเป็นมาตรฐานใช้ในการศึกษาและในปัจจุบันภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ
สามารถผลิตให้มีการใช้ฉายได้นานขึ้น คือ 20 นาที จนถึง 30 นาที ซึ่งก็เป็นการเพียงพอ
สำหรับภาพยนตร์ที่นำเข้ามาใช้ในการศึกษาหรือใช้ในการเรียนการสอน ในประเทศอื่นๆ เช่นใน
ยุโรปก็ได้มีการนำภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟไปใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ในประเทศแถบเอเชียเพิ่งจะ
เริ่มต้นมาไม่นานนี้เอง ยกเว้นในประเทศญี่ปุ่น อินเดีย และ อิสราเอล

เนื่องจากภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟมีความยาวหรือใช้เวลาในการฉายน้อยและยังไม่ต้องกรอ
ฟิล์มกลับหลังจากฉายเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีขนาดเล็กน้ำหนักเบา ใช้งานง่ายและสะดวก จึงมี
การนำมาใช้ในการศึกษาโดยตรงหรือสามารถนำมาใช้ศึกษาได้ด้วยตนเอง และยังสามารถนำ
ไปใช้ประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนทั้งชั้นหรือเป็นกลุ่มได้

การนำมาใช้เพื่อการศึกษาด้วยตนเอง

ผู้เรียนสามารถที่จะนำภาพยนตร์ฟิล์มสู่มาศึกษาเองโดยตรงได้ ซึ่งมีลักษณะการใช้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมเนื้อหาก่อนถึงบทเรียนในชั้นเรียน
2. เพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วหรืออาจศึกษาซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อเสริมความเข้าใจ
3. เพื่อฝึกทักษะด้วยตนเอง
4. เพื่อค้นหาในปัญหาที่ครูอาจให้คำถาม
5. เพื่อให้ผู้ที่เรียนช้าหรือเรียนไม่ทันเพื่อนสามารถเรียนหรือทบทวนได้
6. เพื่อศึกษาเรื่องที่ตนเองมีความสนใจอยากที่จะศึกษาหรือประกอบในการเรียน

การนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

ครูสามารถที่จะนำภาพยนตร์ฟิล์มสู่มาประกอบใช้ในการเรียนการสอนได้ในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน
2. เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียน (อาจใช้นำเข้าสู่บทเรียน)
3. เพื่อใช้ในการฝึกทักษะในห้องปฏิบัติการ
4. เพื่อใช้สรุปบทเรียนและเน้นความเข้าใจของผู้เรียน
5. ใช้สอดแทรกคำอธิบายบทเรียนในตอนต่างๆ
6. ใช้ในการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายร่วมกัน
7. ใช้ตามหลังบทเรียนทางโทรทัศน์ศึกษา
8. ใช้ในการประเมินผล

การนำภาพยนตร์ฟิล์มสู่มาใช้ในการศึกษา

ภาพยนตร์ฟิล์มสู่สามารถที่จะนำมาใช้เพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพขึ้นมีแนวทางที่จะนำมาใช้ดังนี้

1. สามารถนำมาใช้ในห้องปฏิบัติการ
2. สามารถใช้ห้องเรียนที่มีขนาดเล็ก
3. สามารถใช้ศึกษาเป็นรายบุคคล

4. สามารถใช้ในการทบทวนในวิชาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

วิธีใช้ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ

1. ก่อนใช้ควรศึกษาคู่มือครู (Teachers' Guide) เพื่อจะได้เข้าใจในความคิดรวบยอดของเนื้อหาที่อยู่ในฟิล์ม เมื่อนำไปใช้แล้วจะได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนต้องการ.
2. ผู้สอนควรที่จะดูภาพยนตร์ที่จะนำไปใช้ก่อนสอนทุกครั้ง เพื่อจะได้ใช้ภาพยนตร์ในการสอดแทรกเข้ากับเนื้อหาที่สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ.
3. ควรที่จะมีกิจกรรมประกอบการใช้ภาพยนตร์ด้วย เช่น ให้อภิปรายถามตอบหรือให้แสดงความคิดเห็นเป็นต้น.
4. ถ้ามีการอธิบายประกอบภาพยนตร์ ผู้สอนควรที่จะเป็นผู้อธิบายเอง เพื่อที่จะทำให้บรรยากาศเป็นการเรียนจากผู้สอนโดยตรงและทำให้สภาพของห้องเรียนดูเป็นจริงเป็นจัง.
5. ระหว่างการใช้ภาพยนตร์ ผู้สอนควรสังเกตเสียงเดินของฟิล์มในเครื่องฉาย ด้วยว่าผิดปกติหรือไม่ถ้ามีผู้สอนจะต้องทำการหยุดเครื่องฉายทันที แสดงว่ามีข้อบกพร่องในระบบฉาย ควรแจ้งให้ฝ่ายที่รับผิดชอบตรวจสอบ อย่าได้แก้ไขเองโดยเด็ดขาด เพราะอาจจะทำให้เกิดการเสียหายเพิ่มมากขึ้น.
6. ไม่ควรจับบริเวณตรงช่องฟิล์ม เพราะจะทำให้เกิดรอยนิ้วมือหรือรอยขีดขูดบนฟิล์มเมื่อนำไปฉายออกสู่จอฉาย จะปรากฏเห็นรอยดังกล่าวเป็นรอยสกปรกหรืออาจถึงขั้นชำรุดเสียหายได้.
7. การเก็บฟิล์ม ควรเก็บฟิล์มให้เป็นระเบียบเรียบร้อยพร้อมที่จะสามารถนำออกมาใช้ได้อย่างสะดวกเก็บไว้ในที่มีอุณหภูมิต่ำและมีความชื้นน้อย.

การพิจารณาในการผลิต

ในการผลิตภาพยนตร์ 8 ม.ม. นั้นมีข้อควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1. การเน้น ควรเน้นในเรื่องความง่ายของเนื้อหา กริยา การดำเนินเรื่องและรายละเอียด.
2. เนื้อเรื่อง จะต้องมีความคิดเดียว หรือกำหนดหัวข้อเรื่องที่จะต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดี.

3. ความยาว ให้ทำเนื้อเรื่องโดยไม่กำหนดความยาวรวมของไตเติ้ล บทนำ บทย่อและอื่นๆ.
4. เทคนิคการถ่ายทำ พยายามทำให้ง่ายหรือดูง่ายราบรื่นไม่ดูเลอะเทอะหรือ สับสนวุ่นวาย.
5. การเคลื่อนไหวกล้อง มุมกล้องจะต้องตั้งอยู่นิ่งไม่สั่นไหว ถ้ามีการต้อง เคลื่อนที่ไปตามวัตถุที่ถ่ายจะต้องเคลื่อนที่อย่างนิ่งไม่โคลงเคลง.
6. กริยาที่เกิดขึ้น ไม่ดูยืดอาดหรืออืดอาดจนเกินไป จะทำให้น่าเบื่อและไม่ดึงดูดความสนใจ.
7. เนื้อหาของฉาก ควรให้อยู่ในกริยาที่เกิดขึ้นในเนื้อหา ส่วนเรื่องราวอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องอย่าให้เข้ามาวุ่นวายภายในฉาก ซึ่งจะมารบกวนในเนื้อหาที่กำลังนำเสนออยู่.
8. การบรรยายที่สอดคล้อง พยายามใช้เสียงให้น้อยที่สุด เพื่อจะเน้นกริยาที่เกิดขึ้นอย่างชัดแจ้งและเสียงจะต้องสัมพันธ์กับกริยาที่ปรากฏ มีความถูกต้องเข้ากับบรรยากาศ.
9. ไตเติ้ลที่สอดคล้อง หัวข้อและคำแนะนำต่างๆต้องใช้คำพูดสั้นๆโดยเฉพาะในภาพยนตร์ที่ไม่มีเสียง.
10. คู่มือประกอบ บางครั้งอาจจะต้องมีเอกสารประกอบเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง เนื้อหาที่เพิ่มเติมคำถามและปัญหา คู่มือนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการเรียนการสอน.

การสร้างภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ 8 ม.ม.

ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะในการผลิตจะผลิตเป็นตอนสั้นๆเฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งและการนำมาใช้สะดวกกระทัดรัด เพียงแต่ผู้ใช้นักลู่ฟลู่ฟสวมเข้าไปในเครื่องแล้วเปิดสวิสซ์เครื่อง เครื่องฉายก็จะทำงานทันที ปรับปุ้มให้ปรับความคมชัดของภาพเท่านั้นก็ใช้ได้แล้ว ปัจจุบันนี้ได้มีเนื้อหาที่ผลิตออกมาเป็นฟิล์มลู่ฟของการศึกษาหลายวิชา เช่น ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมศาสตร์ การกีฬา การท่องเที่ยวและเกร็ดความรู้ทั่วไป เป็นต้น.

ในการผลิตภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ๆด้วยกันคือ

1. ผลิตเป็นอาชีพ (Professional)

2. ผลิตเพื่อสมัครเล่น (Amateur)

ภาพยนตร์ที่ผลิตเป็นฟิล์มลู่ฟในระดับอาชีพ จะเป็นการผลิตที่ต้องใช้ทุนสูงมาก เพราะในระดับนี้ต้องการที่จะให้ผลงานการผลิตภาพยนตร์ที่ได้คุณภาพและมีคุณค่าสูง ความพิถีพิถันจะค่อนข้างสูง เครื่องมือต่างๆจะต้องมีมาตรฐาน บุคคลากรจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และการผลิตจะใช้ฟิล์มต้นฉบับขนาดใหญ่กว่าขนาด 8 มม. เช่น จะผลิตโดยใช้ขนาดฟิล์ม 16 มม. หรือ 35 มม. จากนั้นก็จะทำการพิมพ์ลงมาเป็นฟิล์มขนาด 8 มม. ซึ่งนั่นก็หมายความว่าภาพยนตร์ขนาด 8 มม. ที่ผลิตในครั้งนี้จะได้ภาพที่มีความคมชัดที่ดี สีสรรชัดเจน

ส่วนภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟที่ผลิตเพื่อสมัครเล่น หรือผลิตเพื่อใช้เอง ก็จะใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ ที่สามารถผลิตขึ้นเองได้ ขนาดของฟิล์มที่ใช้ จะใช้ฟิล์มขนาด 8 มม. โดยตรง คือ เมื่อถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วผ่านกระบวนการล้างสามารถนำฟิล์มนี้มาฉายดูได้เลย ต้นทุนในการผลิตจะต่ำลงมาก เรื่องที่จะผลิตจะเป็นเรื่องที่ไม่สลักซับซ้อนมากซึ่งจะต้องใช้เทคนิคต่างๆหลายๆ ลักษณะ ภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟประเภทนี้มักจะนำมาผลิตใช้ในวงการศึกษามาก เพราะผู้สอนหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือสนับสนุนในงานด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอนสามารถผลิตขึ้นใช้เองได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะผลิตภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ

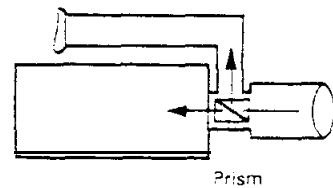
ก่อนที่จะผลิตภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ ไม่ว่าจะ เป็นในระบบอาชีพหรือสมัครเล่น ผู้ผลิตจะต้องคิดก่อนเสมอว่าจะผลิตเพื่อสนองต่อใคร ลักษณะของภาพยนตร์จะเป็นรูปแบบใด จะสอดคล้องตรงต่อจุดมุ่งหมายหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อที่จะผลิตภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟให้ดีที่สุดสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนได้ดี และคุณสมบัติของตัวผู้ผลิตเองควรจะเป็นผู้ซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้เกี่ยวกับการผลิต รู้จักศึกษาค้นคว้า รู้จักหาแหล่งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์มาประกอบให้การผลิตภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟแต่ละเรื่องมีคุณค่า นอกจากนี้ ผู้ผลิตยังจะต้องรู้จักวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในกระบวนการถ่ายทำ มีทักษะในการใช้เครื่องมือต่างๆเป็นอย่างดี

อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ

1. กล้อง (Camera)

กล้องที่จะนำมาใช้ในการผลิตภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ 8 มม. ควรจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

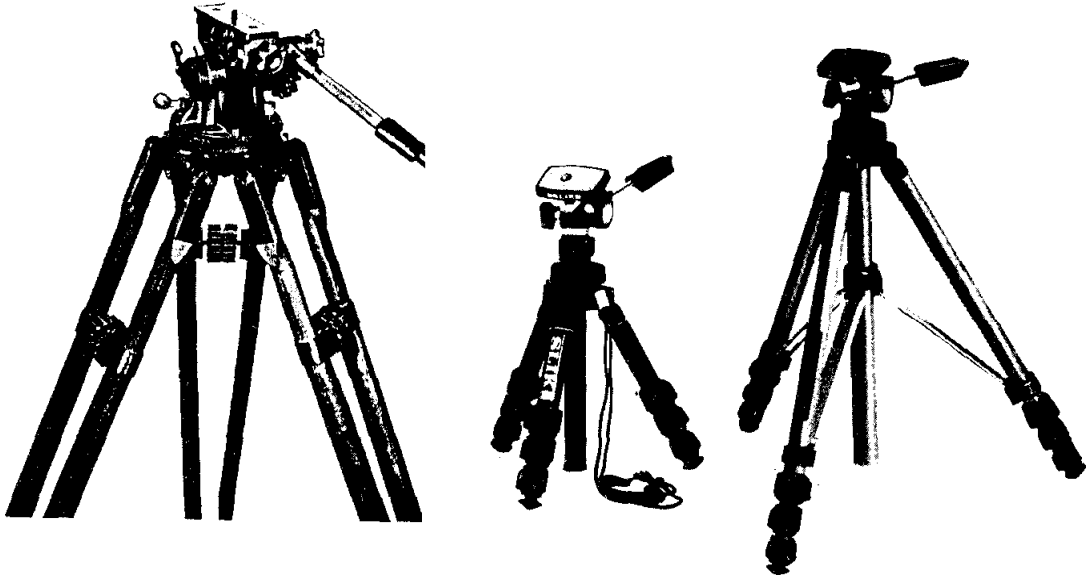
- ต้องมีลักษณะมีช่องมองภาพเป็นแบบมองผ่านเลนส์ (Through the lens viewfinder)
- มีเลนส์ที่สามารถปรับระยะได้ (Zoom lens)
- เป็นแบบหนึ่งกรอบภาพ (Single frame satting)
- มีอัตราเร็วที่สามารถปรับได้หลายๆอัตรา (Variable filming Speeds)
- การควบคุมในการถ่ายสามารถที่จะควบคุมเองและตั้งระบบอัตโนมัติได้ (automatic - manual exposure control)
- ควรจะมีเลนส์ที่มีช่องรับแสงที่สามารถเปิดได้กว้างสุดอย่างน้อย $f / 2$ หรือ $f / 4$

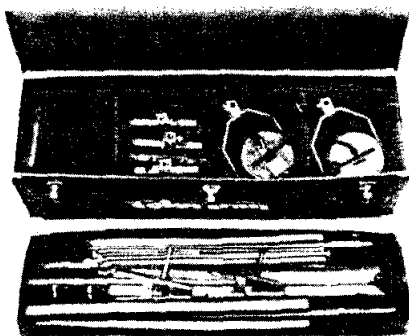
2. ขาตั้งกล้อง (Tripod Stand)

ขาตั้งกล้องจะเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญรองมาจากกล้องและจะต้องใช้ควบคู่กันไป ขาตั้งกล้องจะเป็นอุปกรณ์ที่ควบคุมหรือบังคับให้กล้องที่อยู่ในการถ่ายทำนั้นนิ่งอยู่กับที่โดยไม่สั่นไหว และแม้กระทั่งในขณะที่ใช้ในการถ่ายวัตถุที่เคลื่อนไหว การควบคุมกล้องขณะถ่ายตามวัตถุที่เคลื่อนที่จะเป็นไปได้เป็นอย่างดี

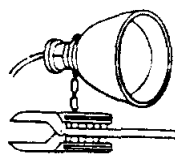

3. อุปกรณ์ให้แสงสว่าง (Light source)

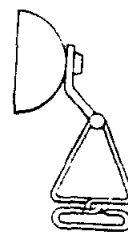
ในการถ่ายทำภาพยนตร์นอกจากจะถ่ายโดยใช้แสงธรรมชาติแล้ว ยังต้องใช้แสงประดิษฐ์มาร่วมด้วยเสมอ และการนำแสงประดิษฐ์มาใช้ในขณะที่ถ่ายทำ จะต้องใช้จำนวนไฟอย่างน้อย 3 ดวงขึ้นไป แสงไฟจะช่วยให้เรื่องความถูกต้อง ทำให้ได้ภาพและรายละเอียดที่ชัดเจน แก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ในขณะที่แสงธรรมชาติเกิดมีปัญหาคือ เช่น แสงที่มสลับหรือคล้ำ เป็นต้น

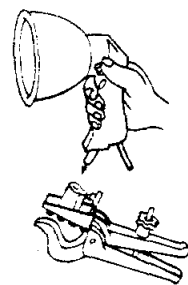
Compact lighting equipment in travel case

Alligator clamp

Long clamp

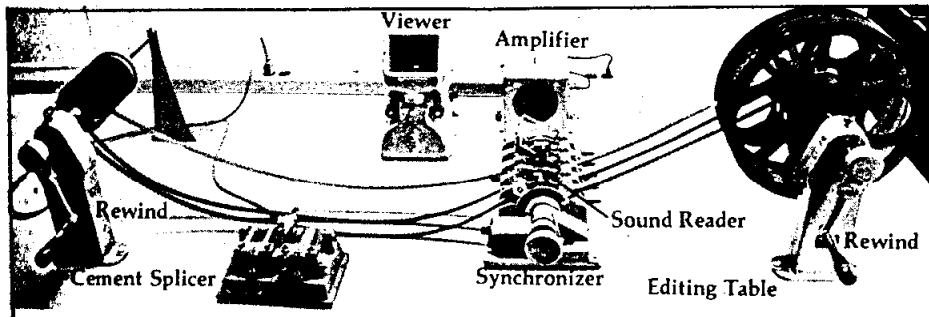

Sun gun

4. เครื่องตัดต่อฟิล์ม (Film Editor)

หลังจากการถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วผู้ถ่ายทำจะต้องตรวจสอบฟิล์มที่ถ่ายมาทั้งหมด แล้วคัดเลือกส่วนที่ต้องการ จัดลำดับตามเนื้อเรื่อง นำสิ่งที่ไม่ต้องการออกไปหรือส่วนที่บกพร่อง การปฏิบัติเหล่านี้จะต้องอาศัยเครื่องมือตัดต่อฟิล์ม ผู้ตัดต่อฟิล์มจะต้องเลือกเครื่องตัดต่อที่มีคุณภาพ เช่น ช่องมองภาพต้องใสสะอาดเมื่อภาพปรากฏมองแล้วชัดเจน ไม่ดูเลอะเลือน การทำงานของเครื่องไม่ติดขัดหรือสะดุดซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อฟิล์มได้

ส่วนน้ำยาประสานฟิล์มหรือวัสดุที่จะนำมาสำหรับใช้เชื่อมต่อนั้นจะต้องมีคุณภาพดี เช่น ไม่เสื่อมจากอายุการใช้งานหรือเสื่อมจากการนำมาใช้ผิดวิธี การเลือกวัสดุที่ดีมีคุณภาพเชื่อมต่อฟิล์มเพื่อที่จะทำให้การประสานของฟิล์มแต่ละชิ้นติดได้แน่นหนาไม่หลุดง่าย.

ขั้นตอนในการสร้างภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ

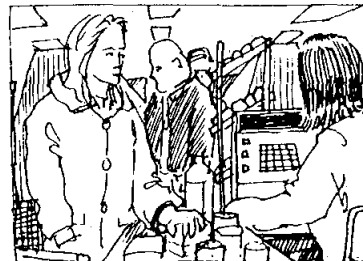
1. การวางแผน (Planing)

เป็นการพิจารณาว่าในการสร้างภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ มีความต้องการต่อผู้ที่นำไปใช้ อุปกรณ์ต่างๆที่อำนวยความสะดวกในการผลิต การลงทุน ความยุ่งยาก ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ จากนั้นจึงเขียนโครงเรื่องและทดลองปฏิบัติ เพื่อดูว่าเรื่องที่นำมาสร้างนั้นสามารถที่จะแสดงให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์อะไรได้บ้าง และขณะในการทดลองใช้นั้นต้องจับเวลาทั้งหมด เพื่อให้เหมาะสมในเวลาของแต่ละเนื้อหา

การวางแผนในงานการถ่ายทำนี้จะต้องร่วมมือกันหลายๆฝ่ายด้วยกัน เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดต่างๆที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทั้งของขั้นตอนของการผลิตและการนำไปใช้ถ่ายทอดต่อผู้ชม

2. การทำบทภาพ (Storyboard)

เป็นการนำเรื่องราวหรือเนื้อหาที่ได้ประชุมวางแผนตกลงกันไว้มา เขียนเป็นภาพ ซึ่งลักษณะของภาพจะเป็นกรอบภาพบอกเรื่องราวของเนื้อหาเป็นช่วงๆไป เป็นการลำดับแสดงให้เห็นกริยา (action) เป็นอย่างไร แต่ละกรอบภาพจะเป็นภาพที่บอกอาการของการเปลี่ยนแปลงหรือการเปลี่ยนตำแหน่งหรือเคลื่อนไหวต่อจากภาพแรก ในภาพ อาจจะเป็นภาพร่างเป็นลายเส้นมีรายละเอียดพอที่จะทราบว่าภายในกรอบภาพจะต้องมีสิ่งประกอบอะไรบ้างที่สำคัญๆ หรืออาจจะเขียนให้ละเอียดเลยก็ได้เป็นได้ทั้งการลงสีและเป็นสีเดียว ขนาดของภาพแต่ละภาพควรมีขนาด 7 x 9 เซ็นติเมตร แต่ละภาพจะต้องเขียนคำอธิบายประกอบด้วยเพื่อสะดวกในการถ่ายทำ

ความยาวในการผลิตบทภาพในเรื่องหนึ่งๆของการสร้างภาพยนตร์ฟิล์มลู่ประมาณ 20 - 40 ลำดับภาพ ลำดับภาพเหล่านี้จะแสดงเนื้อหาและเทคนิคในการถ่ายทำตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง บทภาพเปรียบเสมือนแบบแปลนในการถ่ายทำ นอกจากประโยชน์ที่จะสะดวกไปใช้สำหรับการถ่ายทำแล้ว ยังมีประโยชน์นำไปใช้ในการตัดต่อฟิล์มอีกด้วย และในการถ่ายทำและลำดับภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน 4 - 5 นาที.

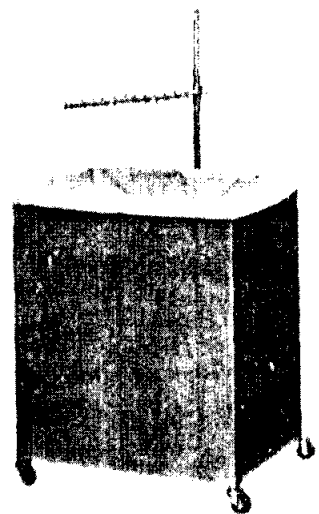
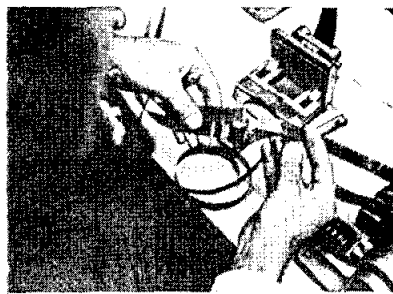
3. การถ่ายทำ (Shooting)

การถ่ายทำจะกระทำตามบทภาพที่เขียนไว้แต่ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับภาพได้ ซึ่งจะถ่ายตอนไหนก่อนก็ได้ ถ้าหากผู้ถ่ายไม่ต้องการที่จะตัดต่อ การถ่ายทำก็ต้องถ่ายไปตามการเรียงลำดับภาพของบทภาพ การถ่ายทำจะต้องคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

1. ช่องรับแสง (f / number หรือ f / stop)
2. ความไวแสงของฟิล์ม (DIN, ASA, ISO)
3. ความลึกของระยะชัด (Depyh of field)
4. การจัดแสง (lighting)
5. การใช้เทคนิคต่างๆอย่างถูกต้อง

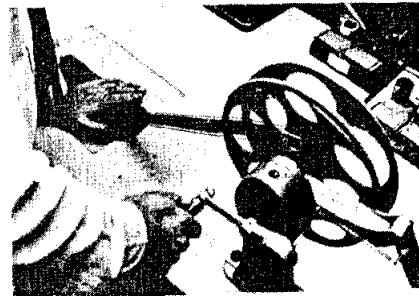
4. การตัดต่อ (Editing)

หลังจากได้ถ่ายทำและผ่านกระบวนการล้างฟิล์มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะต้องนำกลับมาตรวจสอบดูก่อนว่าภาพที่ถ่ายทำนั้นมีความสมบูรณ์มากน้อยอย่างไร จะต้องพิจารณาในการแก้ไขหรือไม่ หรืออาจจะถ่ายเพิ่มเติม โดยการนำฟิล์มที่ได้มาทั้งหมดต่อเข้าด้วยกันแล้วนำมาฉายดูด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์ธรรมดาขนาด 8 มม. แต่ถ้ามีความถูกต้องและสมบูรณ์แล้ว ก็ต้องนำฟิล์มมาเข้าเครื่องดูภาพและทำการตัดต่อลำดับภาพตามบทภาพ การตัดต่อภาพจะต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องในการแสดง ระวังอย่าให้เกิดรอยขีดข่วนหรือมีรอยคราบสกปรกบนฟิล์ม การตัดต่อจะต้องตัดต่อฟิล์มชุดที่ต้องการแต่ละชุดห้อยไว้กับราวฟิล์ม (film rack) และต้องเรียงลำดับด้วยเพื่อสะดวกที่จะหยิบฟิล์มแต่ละชุดมาต่อเรียงกัน

เมื่อตัดต่อและลำดับภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ควรนำมาฉายดูในเครื่องฉายอีกครั้งว่ายังมีข้อบกพร่องอะไรอีกบ้าง ทำเครื่องหมายหรือจุดบันทึกไว้สำหรับส่วนที่ยังบกพร่องนำไปตัดออก หรือถ้ายังไม่สมบูรณ์ก็ทำรายงานเพื่อจัดการในการถ่ายทำซ่อมหรือถ่ายเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในภาพยนตร์ที่จะนำออกให้ผู้ชมได้ชม

และเห็นว่าการดำเนินเรื่องราวมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันดี ความยาวในการนำเสนออยู่ใน 4 - 5 นาทีตามเกณฑ์ที่กำหนด การแก้ไขต่าง ๆ นั้นได้กระทำจนเป็นที่น่าพอใจแล้ว ต่อไปจะต้องใช้น้ำยามาทำความสะอาดฟิล์มทั้งม้วนโดยใช้ฟองน้ำชุบน้ำยาที่ชื่อว่า "ลิวบิเคเตอร์" (Lubicator) ทาลงไปบนฟิล์ม การทำต้องใช้เครื่องมือฟิล์มค้อยๆ หมุนแล้วใช้ฟองน้ำที่ชุบน้ำยาแล้วทาลงไป เมื่อได้ทำความสะอาดฟิล์มเรียบร้อยแล้ว คราวนี้จะต้องใช้น้ำยาอีกตัวหนึ่งคือ "เวกซี" (Waxy) มาทาลงบนฟิล์ม โดยจะกระทำเหมือนกับการทำด้วยน้ำมันทำความสะอาด การทาน้ำยาเวกซีนี้เป็นการเคลือบเพื่อป้องกันไม่ให้ฟิล์มเกิดการขีดข่วนได้ง่ายนั่นเอง.

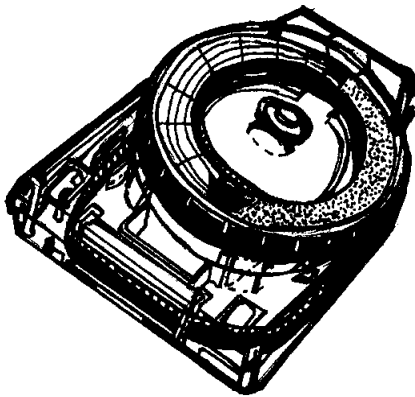
อุปกรณ์ที่จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อการตัดต่อมีดังต่อไปนี้

1. โต๊ะปฏิบัติงานตัดต่อ (Moviola Editing Table)
2. เครื่องดูฟิล์ม (Film Viewer)
3. เครื่องตัดต่อฟิล์ม (Film Spricer)
4. เครื่องหมุนหรือกรอฟิล์ม (Film Rewind)
5. น้ำยาต่อฟิล์ม (Film Cement)
6. กรรไกร (Scissors)
7. ถุงมือผ้าฝ้ายขาว (White Cotton Glove)
8. ราวไม้หรือโลหะสำหรับแขวนฟิล์ม (Racle Type Film Sorter)
9. กระดาษ, ดินสอ สำหรับจดตามสมควร
10. น้ำยา Lubicator และ Waxy

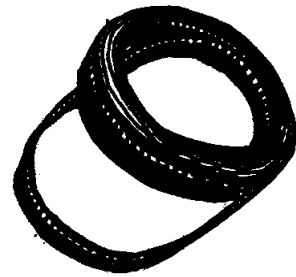
5. การบรรจุฟิล์มลงในถาด (Cartridges)

การบรรจุฟิล์มลงในถาดมีวิธีการบรรจุดังต่อไปนี้

1. นำตัวถาดมาใส่ประตูฟิล์ม (gate) และสปริง
2. นำฟิล์มมากรอใส่ในถาด
3. ต่อหัวฟิล์มและท้ายฟิล์มเข้าด้วยกัน ขณะต่อต้องระวังอย่าให้ม้วนฟิล์มคลายออก
4. การวางฟิล์มต้องจัดขอบฟิล์มที่เป็นช่องหนามเตยไว้ด้านบน ขอบฟิล์มด้านล่างให้ลงในร่อง
5. นำฝาปิด จากนั้นลองใช้นิ้วหมุนฟิล์มดูว่าฟิล์มมีการเดินได้คล่องตัวหรือไม่ ถ้าติดขัดให้เริ่มปฏิบัติการใหม่ แต่ถ้าคล่องตัวดีแล้วให้ใส่นีตโดยกดลงในช่องตรงกลางกล่อง เมื่อเรียบร้อยแล้วให้นำไปลองฉายด้วยเครื่องฉายฟิล์มลู่ฟ

ฟิล์ม 8 มม. ที่อยู่ในถาด

ลักษณะของฟิล์มที่ม้วนอยู่ในถาด

เครื่องฉายภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟ

เครื่องฉายภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟเป็นเครื่องฉายที่จะต้องใช้กับฟิล์มลู่ฟหรือฟิล์มที่ถูกบรรจุในถาดเท่านั้น และเครื่องจะทำงานโดยอัตโนมัติเมื่อนำฟิล์มกลิ้งสวมเข้าในเครื่องฉาย จะมีการปรับเองบ้างเช่น การตั้งระยะฉายเพื่อให้ได้ภาพที่มีขนาดใหญ่หรือให้เล็กลง การปรับภาพให้เกิดความคมชัด ปรับระดับความดังของเสียง เนื่องจากเครื่องฉายภาพยนตร์ฟิล์มลู่ฟจะมีอำนาจในการฉายแสงค่อนข้างน้อย ในขณะที่ฉายจะต้องใช้ห้องที่มีความมืดมาก ๆ จึงจะได้ภาพที่ชัดเจน เครื่องฉายฟิล์มลู่ฟจะมีอยู่ 2 ขนาดด้วยกันคือ มีขนาดเล็กกับขนาดใหญ่

เครื่องฉายฟิล์มลู่ขนาดเล็ก มีลักษณะคล้ายวิทยุกระเป๋าทันที ด้านบนจะมีที่จับเป็นหูหิ้วสำหรับที่หิ้วไปที่ต่างๆได้สะดวก และมีปุ่ม 2 ปุ่ม ปุ่มหนึ่งจะเป็นปุ่มสำหรับปิด - เปิดเครื่องฉายและอาจจะเป็นปุ่มสำหรับปรับระดับของเสียงด้วย ส่วนอีกปุ่มหนึ่งจะเป็นปุ่มสำหรับปรับความคมชัดของภาพ ในบางเครื่องอาจจะมีปุ่มเพิ่มขึ้นมาอีกปุ่มหนึ่งคือ ปุ่มสำหรับให้ฟิล์มหยุดอยู่กับที่แต่เครื่องยังสามารถฉายได้อยู่ เพื่อเป็นการที่จะให้ผู้ชมสามารถสังเกตเห็นภาพที่มีความละเอียดมาก มีความซับซ้อนสูงหรือริยาที่เกิดขึ้นรวดเร็วมากได้ ด้านหลังของตัวเครื่องจะมีช่องสำหรับสวมมกลักฟิล์ม ส่วนภายในของเครื่องฉายจะมีอุปกรณ์สำหรับการฉายซึ่งจะเป็นระบบฉายตรงซึ่งมีระบบเหมือนกับเครื่องฉายภาพยนตร์ทั่วไป.

เครื่องฉายขนาดใหญ่ มีลักษณะเป็นตู้มีจออยู่ในตัวคล้ายเครื่องรับโทรทัศน์ ขนาดของจอมีขนาดที่ต่างๆกัน ประมาณ 16 - 23 นิ้ว ด้านข้างของจอจะมีปุ่มสำหรับทำหน้าที่ปิด - เปิดเครื่อง บางเครื่องอาจจะมีเสียงก็ได้ เครื่องฉายลักษณะนี้ก็เป็นเครื่องนำเครื่องฉายขนาดเล็กใส่ไว้ในตู้นั่นเอง การฉายขึ้นสู่จอจะอาศัยการฉายของเครื่องฉายฟิล์มลู่ขนาดเล็กฉายเข้าไปในเครื่องแล้วสะท้อน (Reflecting Unit) ผ่านเลนส์ควบแสง (Condensing Lenses) ให้ภาพขึ้นไปปรากฏสู่จออีกครั้งหนึ่ง.

